

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Obsah

- 2 Dětská Májová pobožnost
- 2 Pouť ke kapličce sv. Jana Nepomuckého ve Zderazi
- 2 Z ptačí říše
- 2 Sbíráám, sbírááš, sbírááme
- 3 Misijní klubko
na Noci kostelů v Proseči
- 3 Aničkám, Andulkám
- 4-6 O povolání ke svatosti
v současném světě
- 7 Postřehy odjinud - Anglie
- 8 Proč tleskám
- 8 Poznali jste už rýmovník
- 8 Víte, že
- 9-10 Kalendář, intence

První svaté přijímání v Proseči

(foto František Skalník, pro potřeby tisku upraveno)

Milí přátelé,

srdečně vás zdravím a chtěl bych vám sdělit tři věci.

1. Léto je před námi a s ním pro mnohé také zasloužené dny odpočinku. Zvláště vy, kdo jste zaměstnaní, byste měli brát dovolenou jako Boží vůli. Odpočinout by si mělo tělo, mysl i duše. Dejme každému z nich to, co mu prospívá, ne co ho ubíjí.

2. Pustili jsme se do řady oprav našich objektů. Díky vám, kteří pomáháte a všem, kdo ve sbírkách přispíváte. Vaše štědrost je pro mne velkým povzbuzením.

3. Od podzimu bych rád nabídl, zejména mladým od 14 let, dvouletou přípravu na přijetí svátosti biřmování. Prosím, abychom se všichni modlili za mladé, kterým má tato svátost pomoci k upevnění víry a odvaze šířit a hájit Krista.

Přeji vám hezké prázdniny.

P. Vladimír

Z ptačí říše

V červnu ještě bylo možno užít si zpěvu a štěbetání všelijakých ptáčků – vylétají z hnízda a je to pěkný virvál. V červenci pak už všechno ztichne a další pořádný ptačí koncert až za rok...

Na staré jabloni pod naší ložnicí zahnízdil strakapud: nejdřív kloval docela nízko od země pořádný otvor, pak bylo dlouho ticho, pak vrnění, které postupem času sílilo, až vykávalo docela silné decibely neustálého volání SOS. Když už ten nářek byl k neunešení, zašla jsem k hnízdu a takovým klidným hlasem jsem jim začala domlouvat, ať tu svoji mámu tolik nehoní. Představte si – oni ztichli. Abych si ten účinek ověřila, zopakovala jsem to po nějaké době ještě jednou. Zase to zabralo! A pak už jsme byli rádi, když nastal konečně ten den D a strakapoudeci vylétli.

Marie Sodomková

Sbírám, sbíráš, sbíráme

Dík patří vám všem, kteří sbíráte víčka z potravinových obalů. Už zase máme připravené pytle k odvozu. Vaše nadšení sběru mě moc těší. Poděkování do farnosti novohradské. Helenka přivezla velký sběr víček. Jsou přesypané do pevných pytlů. Není příjemné sbírat víčko po víčku, když se náhodou vysypají nebo je pytel děravý. Díky za sběr i dopravu. Dík patří sběru známek. Zase se objevila velká obálka naplněná známkami. Ani netušíte, jak se raduji, když přejímám takový sběr. Taky přišla obálka až z Krkonoš z Rokytnice. Moc velký dík.

Pokud můžete a nezatěžuje vás nadšení ve sběru jak víček tak i známek, prosím pokračujte. Staré odložené brýle jsou žádané. Prosím, přineste je pro potřebné. Přeji vám všem, abyste letní a prázdninový čas prožili v radostné pohodě, ve zdraví a Boží blízkosti. Hodně slunečních dnů, odpočinku a pohody.

Soukalová Marie

Dětská Májová pobožnost

Květen je měsíc Panny Marie. Děti z Misijního klubka slavily májovou pobožností v kostele. Při příchodu do kostela dostal každý jednu kopretinu, kterou později věnoval Panně Marii a děkoval při tom za svoji maminku. Děvčata obdarovala Pannu Marii nejen kytičkou, ale i básničkou. Rozloučili jsme se písničkou a modlitbou Zdrávás Maria.

Zatímco děvčata zkoušela tanec na Noc kostelů, kluci pro ně chystali cestu značenou fábrovky a lístečky s úkoly. Cesta je dovedla ke Skalníkom na zahradu, kde společně prožily chvíle ve společenství věřících dětí, zpestřené fotbalem, skákáním na trampolině apod.

Misijní klubko Proseč

Pouť ke kapličce

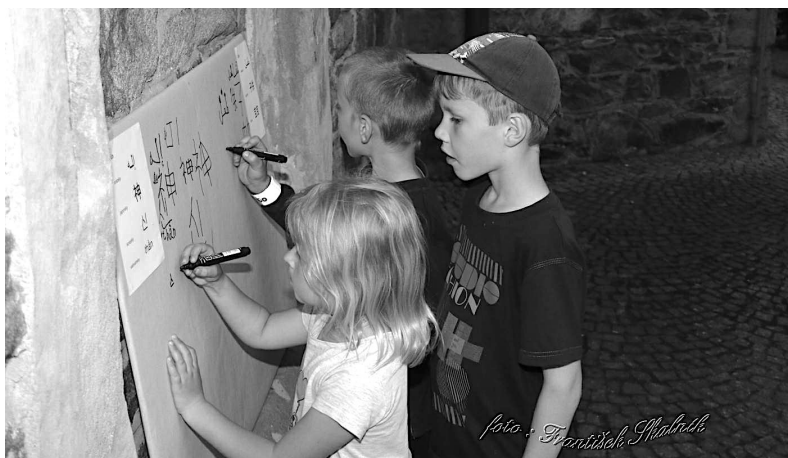
sv. Jana Nepomuckého ve Zderazi

Velcí i malí poutníci se vydali 20. května z Proseče na poutní mši svatou do Zderaze. Ti nejmenší jeli v kočárku, starší na odrážedle a kole, nejstarší v poklusu za dětmi ☺. Při mši svaté v 11 hodin jsme odevzdali úmysly poutě a ukryvali se ve stínu javorů před hřejivými slunečními paprsky. Po litaniích k Janu Nepomuckému jsme se přesunuli k Renospondu, kde jsme louku proměnili v jednu velkou piknikovou deku a s chutí se zakousli do řízečků a palačinek. Děti prozkoumaly okolí vodní nádrže a přilehlých lesíků. Prožili jsme radostné odpoledne v duchovním společenství kamarádů a přírody.

Marie Rejmanová

Misijní klubko na Noci kostelů v Proseči

Děvčata z Misijního klubka zahájila část programu na Noci kostelů tancem, na píseň Tobě patří chvála. Hudební seskupení Naživo je doprovázelo k tanci i na Misijní hymnu, kterou koncert ukončily. Paní Skalníková Papežské Misijní dílo dětí představila a pozvala návštěvníky do Misijní kavárny na faru. Maminky nabízely kávu, čaj a samozřejmě i něco sladkého. Během večera se zde díky manželům Skalníkovým promítala prezentace fotografií z činnosti Prosečského klubka. Děti, které kavárnu navštívily, dostaly papírový koláč rozdělený na pět výsečí (kontinentů). Okolo kostela byla rozmístěna stanoviště, kde např. v Africe stavěly z kostek školu, v Asii přepisovaly česká slova do Japonštiny či Korejštině, v Americe střílely na bizona, v Evropě proběhly s fotbalovým míčem slalom a daly gól do brány a v Austrálii hasily lesní požár. Za každý splněný úkol si vybarvily jednu výseč koláče. Za odměnu dostaly sladkého „Misionáře“ ☺.

Misijní klubko Proseč

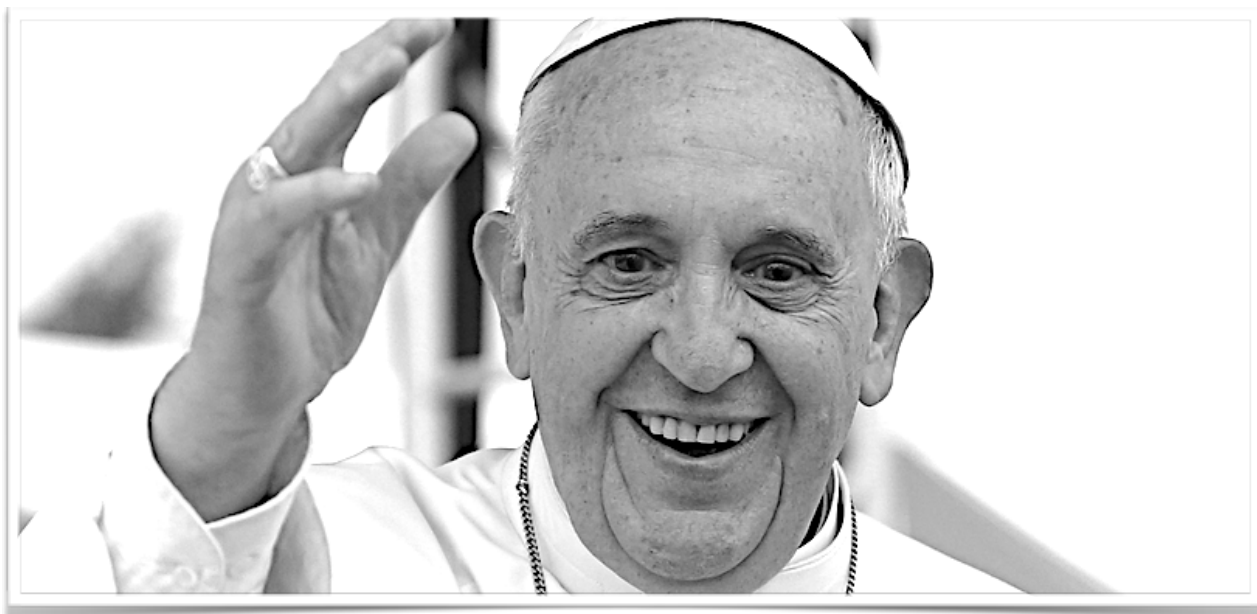
Aničkám, Andulkám

Sotva jsme se ohlédli na měsíc červen, budeme mu na konci. Přijdou prázdniny a červenec, měsíc světice Anny bude tady. Co žen a dívek nosí její jméno. Staré české jméno je v současné době slyšet více než jiná jména. Stalo se, dá se říci, oblíbeným i moderním jménem. Vzpomeňme sv. Annu, ženu plnou lásky, lidskosti a ostatních ctností i jako strážkyni rodinného štěstí. Kolem nás žijí řady dobrých babiček - jsou to naše maminky, babičky, kmotřičky - jako byla sv. Anna. Co písní, zkazek, pohádek dokázaly navprávět svým vnoučkům. Nebýt babiček, neměli bychom možná i naše básníky a spisovatele. Neměli bychom ani Babičku Boženu Němcové. Krásné vyprávění o šťastné ženě plné moudrosti.

Přejeme všem našim ženám Annám, Aničkám, Andulkám vše nejlepší, ale i všem ženám, kterým je patronkou sv. Anna nejen podle jména, ale i podle svého úkolu a postavení.

svá.

O povolání ke svatosti v současném světě

O slavnosti sv. Josefa vyšla apoštolská exhortace papeže Františka „O povolání ke svatosti v současném světě“. Je to srozumitelně formulované povzbuzení nás křesťanů k úsilí o svatost. Pro stručné seznámení s podstatnými myšlenkami poslouží výňatky z dokumentu. Text celé exhortace lze nalézt na stránkách radiovaticana.cz.

Bůh si nepřál posvětit a spasit lidi jednotlivě, s vyloučením jakéhokoli vzájemného vztahu, nýbrž chtěl z nich vytvořit lid, který by ho vpravdě uznával a svatě mu sloužil. Pán zachránil lid v dějinách spásy. Nikdo se proto nespasí sám, jako izolovaný jedinec, ale Bůh nás přitahuje a počítá se složitým tkanivem meziosobních vztahů, které vznikají v lidské společnosti.

O tom, co je to svatost, mohou existovat různé teorie. Tyto reflexe mohou být užitečné, ale nic nemůže být poučejší než vrátit se k Ježíšovým slovům a dobrat se jeho způsobu předávání pravdy. Ježíš vysvětlil ve vsí jednoduchosti, co znamená být svatými, když nám zanechal blahoslavenství (srov. Mt 5,2-12; Lk 6,20-23). Ta jsou křesťanovým průkazem totožnosti. Ptá-li se tedy někdo z nás, jak se stát dobrým křesťanem, odpověď je jednoduchá: je zapotřebí, aby každý svým způsobem konal to, co říká Ježíš v promluvě o blahoslavenstvích.

Slovo „šťastný“ či „blahoslavený“ se stává synonymem slova „svatý“, protože vyjadřuje, že člověk, který je věrný Bohu a žije Jeho Slovo, dosahuje pravého života v sebedarování.

Naslouchejme Ježíši s veškerou láskou a úctou, kterou si zaslouží Mistr. Dovolme, aby nás svými slovy zasáhl, vyprovokoval a znovu povolal ke skutečné změně života.

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“

Normálně si je boháč svým majetkem jist a domnívá se, že je-li ohrožen majetek, rozpadá se veškerý smysl jeho života. Majetek ti však nezajistí nic. Naopak, když se srdce pokládá za bohaté, nemá prostor pro Boží Slovo, pro lásku k bratřím, ani pro potěšení nad tím, co je v životě nejdůležitější. Zbavuje se tak největšího majetku. Proto Ježíš nazývá blahoslavenými chudé v duchu, ty, kdo mají chudé srdce, do něhož může vstupovat Pán svojí ustavičnou novostí.

Tato chudoba v duchu velmi souvisí se „svatým odstupem“, který předkládal svatý Ignác z Loyoly a v němž se dosahuje nádherné vnitřní svobody: „Proto je nutné, abychom od stvořených věcí získali odstup ve všem, co je dovoleno svobodě našeho rozhodnutí a není jí zakázáno. A tak, co se nás týká, nemáme chtít více zdraví než nemoc, bohatství než chudobu, čest než potupu, dlouhý život než krátký; a stejně tak ve všech ostatních věcech“ (Duchovní cvičení, 23). Být chudí v srdci - to je svatost.

„Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.“

To je silný výraz v tomto světě, který je místem nepřátelství, kde jsou hádky všude, kde je na všech stranách nenávisť, kde jsou ti druzí neustále posuzováni podle svých idejí, zvyklostí a dokonce i podle způsobu mluvy a oblečení. Celkově vzato, jde o království domýšlivosti a marnivosti, kde se každý domnívá, že má právo povyšovat se nad ostatní. Nicméně, Ježíš nabízí jiný styl: mírnost. Říká: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek“ (Mt 11,29). Žijeme-li v postoji rozčilení a arogance vůči druhým, unavíme se a usouzíme. Díváme-li se však na jejich omezení a defekty s jennocitem a mírností, aniž bychom se cítili nadřazení, můžeme

jim podat pomocnou ruku a zamezíme plýtvání energií na zbytečné hořekování. Pro svatou Terezii z Lisieux „dokonalá láska znamená snášet nedostatky druhých a absolutně se nedívat jejich slabostem“.

Pavel zmiňuje mírnost jako plod Ducha Svatého a pro případ, že nám špatné skutky bratra dělají starosti, navrhuje, abychom jej upomenuli „v duchu mírnosti“. I vlastní víru a svá přesvědčení je třeba hájit s jemností. Dokonce s odpůrci se má nakládat s vlnidností. V církvi jsme často chybovali tím, že jsme tuto pobídku od Božího Slova nepřijímali. Někdo by mohl namítnout: „Kdybych byl tak tichý, budou si myslet, že jsem blázen, hlupák a slaboch.“ Možná ano, ale ponechme druhé, ať si to myslí. Tiší „dostanou zemi za dědictví“, tj. uzří ve svém životě naplnění Božích příslibů. Reagovat tichou pokorou – to je svatost.

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.“

Svět nám nabízí opak: zábavu, potěšení, rozptýlení, povyražení, a říká nám, že to je to, co činí život dobrým. Nechce plakat. Raději bolestné situace ignoruje, zastírá a skrývá. Vynakládá se mnoho energie na útek před situacemi, ve kterých se vyskytuje utrpení, a to v domnění, že lze ututlat realitu, ve které nikdy, nikdy nemůže chybět kříž.

Člověk, který vidí, jak se věci skutečně mají, se nechá proniknout bolestí a pláče ve svém srdci, je schopen dosáhnout hloubky života a být opravdu šťastný. Od patristických dob si církev cení daru slz. V Římském misálu je modlitba Za obdržení daru slz, a stojí za zmínku: „Bože všemohoucí a nejtíší, který jsi učinil, aby ze skály vytryskla živá voda pro žíznící lid, učni, aby z tvrdosti našeho srdce vytryskly slzy lítosti a mohli jsme tak oplakávat svoje hříchy a dosáhnout odpuštění pro tvé milosrdenství“. Takový člověk je potěšen Ježíšovou útěchou a nikoli tou, kterou skýtá svět. Tak je možné mít odvahu ke sdílení utrpení s druhými a neutíkat před bolestnými situacemi. Umět plakat s druhými – to je svatost.

„Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“

„Hlad a žízeň“ jsou velmi intenzivní zkušenosti, protože se týkají primárních potřeb a souvisejí s pudem sebezáchovy. Jsou lidé, kteří takto intenzivně touží po spravedlnosti a přejí si ji velice silně. Ježíš říká, že budou nasyceni. Avšak spravedlnost, kterou navrhuje Ježíš, není ta, kterou hledá svět. Skutečnost nám ukazuje, jak snadno se lze ocitnout na šikmé ploše korupce a podílet se na každodenní politice onoho „dám, protože mi dávají“, ve které je všechno obchod. Někteří se vzdávají zápasu o pravou spravedlnost a raději nastupují na vůz vítěze. To nemá nic společného s hladem a žízní po spravedlnosti, kterou chválí Ježíš.

Tato spravedlnost se začíná uskutečňovat, jakmile jsou přijímána spravedlivá rozhodnutí, a vyjadřuje se úsilím o spravedlnost pro chudé a slabé. Slovo „spravedlnost“ může být zastupováno synonymem věrnosti Boží vůli v celém našem životě, ale projevuje se zejména ve spravedlnosti vůči bezbranným. Hledat spravedlnost je svatost.

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“

Milosrdenství má dva aspekty: dát, pomáhat a sloužit druhým a také odpustit a chápat. Matouš to shrnuje ve zlatém pravidle: „Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim“. Katechismus nám připomíná, že tento zákon je třeba aplikovat „v každém případě“, zejména když někdo „někdy musí čelit situacím, v nichž mravní hodnocení není jisté“ (KKC, 1787).

Dát a odpustit je pokusem reprodukovat ve svém životě drobný odlesk dokonalosti Boha. Míra, kterou používáme při chápání a odpouštění, bude aplikována na odpuštění nám. Ježíš neříká „blahoslavení ti, kdo plánují pomstu“, nýbrž nazývá blahoslavenými ty, kteří odpouštějí a činí tak sedmdesát sedmkrát. Je třeba myslet na to, že všichni tvoříme zástup těch, kterým bylo odpuštěno. Pokud upřímně přistoupíme k Pánu a zbystříme svůj sluch, pravděpodobně občas zaslechneme tuto výčitku: „Neměl ses i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?“. Dívat se a jednat milosrdně – to je svatost.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“

Vztahuje se na toho, kdo má prosté, ryzí srdce bez přetvářky, protože srdce, jež umí milovat, nenechá vstoupit do svého života nic, co tuto lásku ohrožuje, oslabuje nebo uvádí do nebezpečí. „Především střež a chraň své srdce“ (Př 4,23). Nic poskvrněného falší není pro Pána skutečná hodnota. Když srdce miluje Boha a bližního, a je to jeho pravý úmysl, nikoli prázdna slova, pak je toto srdce čisté a může vidět Boha. Uchovat srdce čisté ode všeho, co špiní lásku, je svatost.

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“

Toto blahoslavenství nás přivádí k zamyšlení nad četnými a opakujícími se válkami. Pro nás je dosti obvyklé, že zapřičinujeme války nebo přinejmenším nedorozumění. Například, když něco o někom slyším a jdu to povědět druhému, možná v poněkud rozšířenější verzi. A když dokážu způsobit ještě větší škodu, zdá se mi, že jsem dosáhnul většího zadostiučinění. Svět tvořený tlachy těch, kteří se věnují kritizování a ničení, nebuduje mír. Tito lidé jsou spíše nepřáteli pokoje a v žádném případě nejsou blahoslavení.

Mírumilovní jsou zdrojem pokoje, budují mír a sociální přátelství. (V určitých situacích může být nezbytné mluvit o těžkostech nějakého bratra. Zaujetí (vášeň) však deformuje konkrétní realitu faktu, transformuje ji na interpretaci a předává se subjektivním zatížením. Tak se ničí realita a nerespektuje se pravda o druhém.) Není snadné budovat tento evangelní pokoj, který integruje i ty, kteří jsou trochu divní, blázniví, nedůtkliví a komplikovaní, lidi vyžadující pozornost, odlišné a těžce životem zkoušené lidi i ty, kteří mají jiné zájmy. Je to svízelné a vyžaduje to velkou otevřenost mysli a srdce, poněvadž nejde o „vytváření prchavého míru“ pro šťastnou menšinu. Nejde ani o ignorování či zastírání konfliktů, nýbrž o „ochotu snášet konflikt, řešit ho a přetvořit ho na spojující článek nového procesu“. Vytváření pokoje je umění, jež vyžaduje klid, kreativitu, vnímavost a obratnost. Rozsévát pokoj kolem nás – to je svatost.

„Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.“

Ježíš sám zdůrazňuje, že tato cesta jde proti proudu až do té míry, že utváří lidi, kteří svým životem ve společnosti zavádějí diskusi a jsou nepohodlní. Ježíš připomíná, kolik lidí je a bylo pronásledováno jednoduše proto, že se zasloužili o spravedlnost a plnili svoje závazky vůči Bohu i druhým. Pokud nechceme upadnout do temné průměrnosti, nedomáhejme se pohodlného života, protože „kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho“.

Nelze čekat, až bude pro život podle evangelia všechno kolem nás příznivé, protože mocenské ambice a světské zájmy často hrají proti nám. Svátý Jan Pavel II. mluvil o reálné možnosti odcizené společnosti, která brání jejímu autentičtějšímu lidskému a sociálnímu rozvoji: „Odcizuje se společnost, která svým společenským uspořádáním, výrobou a spotřebou ztěžuje životní sebedarování a vytvoření mezilidské solidarity“.

Kříž, zejména únava a útrapy, jež snášíme, když se snažíme žít podle přikázání lásky a kráčet cestou spravedlnosti, je zdrojem zrání a posvěcení. Připomeňme, že mluví-li Nový zákon o utrpeních, které je třeba snést pro evangelium, vztahuje se právě k pronásledování. Mluvíme ovšem o nevyhnutelných pronásledováních, nikoli o těch, která bychom si mohli sami způsobit špatným jednáním vůči druhým. Svátý není odtazitým excentrikem, který je nesnesitelný svojí marnivostí, negativitou a záští. Kristovi apoštolové takoví nebyli.

Pronásledování není záležitost minulosti, protože se děje také dnes. Ježíš říká, že dosáhneme blahoslavenství, „když vám budou kvůli mně vylhaně připisovat každou špatnost“. Jindy jde o posměch, který se pokouší znetvořit naši víru a učinit z nás směšné lidi. Vydávat se denně cestou evangelia, ačkoli to způsobuje problémy – to je svatost.

připravil P. Vladimír

Slavnost Božího Těla v Proseči

Postřehy odjinud - Anglie

Starobylé královské město Somerton - původně saxonské trhové město, známé jako starověké hlavní město království Wessex. Katolický kostel z roku 1965 je v zástavbě a tak zcela nenápadný. Je to ale pěkná stavba, prostor tak pro 150 až 200 věřících. Farníci z různých kontinentů, při předávání obětních darů se krásně usmívají dvě černošská děvčátka. Přijímají zde pod obojí: hostie podává kněz stojící uprostřed, na levé evangelní straně jáhen podává kalich, na druhé podává kalich pastorační asistentka. Přijímající přicházejí po lavicích, velmi důstojně. Při odchodu z kostela kněz podává všem ruku a prohodí pár slov. Ptá se nás odkud jsme a říká, že by rád navštívil Prahu, je to Polák z Krakova.

Jiné město - katolický kostel v Glastonbury (město Avalonu a rytíře Artuše), mše v latinském obřadu. Kněz se také při odchodu loučí s každým z nás, je velmi srdečný. Kostel je dosti výstavný, na této mši je o hodně méně lidí.

Anglikánské kostely jsou staré, s věžemi, vesměs gotické nebo pseudogotické. Zvláštností, o které jsme si mysleli, že patří jen do romantických filmů, jsou hřbitovy kolem těchto kostelů. Staré stromy, pečlivě udržovaný travnatý prostor, ze kterého vyčnívají jen malé pomníčky. Jako že nezáleží na tom, kým jsme byli, ale kým, jak doufáme budeme, Božími dětmi.

Anglikánská katedrála a biskupský palác ve městě Wells

(nejmenším městě v Anglii co má status „city“) s krásnými přístupnými zahradami a spoustou vodních ploch a labutěmi, které si vždy když mají hlad, zazvoní na zvonek. Takto je krmí už od 16. století. Město, v překladu znamená Studny, leží na několika pramenech a přebytek jejího vodního bohatství protéká i hlavní ulicí podél obou chodníků. Katedrála je mohutná a na opravy si musí vydělat sama. Uvnitř jsou unikátní gotické nůžkové oblouky, které byly do ní přidány začátkem 14. století jako inženýrské řešení, aby se posílily propadající se základy této katedrály z 12. století. Čteme, že náklady na údržbu celého velkého komplexu představují v přepočtu na naši měnu 100 000 Kč denně.

Brent Knoll je malebné místo, na jehož vršku stojí starobylý kostel s vyřezávanými lavicemi uvnitř. Byl připraven na nedělní anglikánskou bohoslužbu, příjemně vytopený a s krásnou květinovou výzdobou, ale s písemným vzkazem, že kněz možná nebude moci přijet, což se taky stalo. Na vývěsce tam jsme taky četli, že na hřbitov je zakázáno přinášení umělých květin.

Krajina je velmi členitá a pokud zrovna nejedete po rychlostní silnici (vlakem si netroufejte, je proti našemu neskučeně drahý), cesty jsou úzké, z obou stran lemované živými ploty, takové úvozy. Tady prostě neproběhla kolektivizace. Někdy máte pocit, že jedete (pochopitelně vlevo) tunelem a vidíte jen na pár metrů. A tak je to třeba i 20 km a samá zatáčka. Takže se ani nedávají značky Pozor zatáčka, ty by se tam stejně nevešly. Asi tak po půlkilometru jsou vždy malá odpočívadla a to jsou místa, kde se protijedoucí auta mohou vyhnout. Řidiči jsou velice ohleduplní, dávají si přednost a všichni se zdraví. Na okraji těchto silnic mají někde na pultíku nebo ve vitrině vystavená vajíčka, zeleninu, ovoce, med, marmeládu... vedle je pokladnička, do které dáte daný obnos.

Nesmíme vynechat ani zážitek hospod – vždy mají nízké stropy, vyšší postavy se musí při vstupu sklonit. Kdeže naše stavební normy! Nízké stropy jsou i v obytných místnostech. Asi kvůli vytápění.

Popisovali jsme hrabství Somerset, kraj v jihozápadní Anglii, kde jsme navštívili naši dceru Kristinu, která zde pracuje v Agentuře životního prostředí jako poradce a stará se o protipovodňová opatření. Somerset se nachází jen dva metry nad úrovní moře. Pole či spíše pastviny jsou odděleny živými ploty nebo vodními příkopy. Jsou zde často záplavy a pozemky jsou tomu právě uzpůsobeny, aby se zaplavovaly postupně. Dřív byl tento kraj bažinatý a často přístupný jen v létě – viz název města – Somerton, které jsme zmiňovali v úvodu. (Somerton v překladu znamená Letní město.) Proto byli v 17. století pozváni Holanďané, kteří provedli odvodnění a vybudovali kanály. Ty jednak zadržují vodu při přílivu a nebo povodních, jednak slouží jako zásobárny vody pro zemědělství. Pozemky jsou na rašeliništích, a tak se také stává, že na dané komunikaci musíte jet pomalu, protože je zvlněná.

Dnes je to v podstatě velice krásný anglický venkov a v srdečnosti jeho obyvatel je zde cítit jiná historická zkušenost nepoznamenaná totalitou.

K. a M. Sodomkovi

Poznali jste už rýmovník

jeho působení je úžasné. Jeho působení pro dobré dýchání při potížích chřipky, rýmy je posíleno, když mezi prsty třeba rozlámeme dva lístky a necháme působit u dýchání nosem, nebo rozemneme a dáme na misku na noční stolek a vdechujeme jeho vůni. Ulehčuje dýchání, jeho silice jsou dobré i při bolesti v krku a nachlazení. Dobrá rada je lístky překusovat, přežvýkovat v ústech. Ve formě čaje působí i při potížích trávicích, při astmatu. Jak uvařit čaj? Do hrnečku dát 2-3 lístky, malinko je pomačkat, přelít převařenou horkou vodou, nechat louhovat asi 5 minut a pak vlažně po douškát pít. Pěstujeme ho na jaře. Snítku dáme do dobré zeminy, mírně zaléváme – nepřelívat, to nemá rád. Miluje světlo, slunce vzduch. Dobré je dát ho třeba do truhlíku na venkovní parapet. Tam má své dobré místo pro růst. Přeji brzké uzdravení. Je opravdu dobrým léčitелеm ve jmenovaných potížích.

svá.

Víte, že

- že Lipenská přehrada se svojí rozlohou 48 km je nejdelší přehradní nádrž s největší vodní plochou na území Česka, říká se jí "Jihočeské moře"
- že Národní Park Šumava má 1.630 km²
- že Pravčická brána Národní park České Švýcarsko je vysoká 25 m a 16 m široká
- že Kubova Huť na Šumavě leží 995 m n. m.
- že Radotínský most má 2.280 m
- že na opar rtů se osvědčila rostlina aloe, stačí odloupnout list rostliny, umýt jej, nožem nakrojit tak, aby se vytékající šťáva dostala na opar anebo dužinu listu přikládat a vyměňovat; aloe je také dobré na spáleniny, odřeniny a bolístky dětí, rána se rychle se hojí
- že žehlička měla 130 roků od svého vzniku

svá.

Proč tleskám

Když ráno spatřím první zásvity slunce, tleskám Pánu, že mi zase nabízí krásný nový den. Tleskám proto, že jsem mohla dnes přijít do kostela a vidím tichý svatostánek a vás všechny známé. Tleskám panu faráři Vladimírovi, že k nám běží od prosečských farníků a chce s námi prožít obět' mše svaté. Tleskám všem dětem, které díky svým rodičům mezi nás přišly. A v očích všech dětí hledám vždy kousek nebe. Tleskám všem mladým lidem, kteří i navzdory svým vrstevníkům našli odvahu vstát a přijít na mši svatou mezi nás. Tleskám všem maminkám a také i tatínkům, kteří časně vstali a vypravili i několik svých dětí a přijeli včas do kostela na mši svatou. Tleskám také všem ministrantům. Malé ministrantce Klárce i Zuzance a též panu kostelníkovi, že nám otevřel kostel a zařídil vše potřebné, abychom sem mohli přijít. Také tleskám všem náhodným účastníkům, kteří k nám do naší farnosti právě přišli a srdečně je všechny s upřímným úsměvem vítám. Vždy, když k nám někdo nový přijde, ho máme pěkně přivítat.

A nejvíce tleskám Pánu, když při proměňování a svatém přijímání k nám přichází právě mezi nás všechny. A moc a moc tleskám naší varhanici, zpěvákovi i celé novohradské schole za krásnou oslavu všech svátků. A chci vám všem říct, že když nám nehrajete a nezpíváte, je nám všem moc smutno a jistě i Pánu Bohu. A tak vás všechny prosím, kdo se mnou souhlasíte a můj názor schvalujete, ať tleskáte se mnou. Abychom nebyli zahanbeni prostými Afričany, kteří při oběti mše svaté tleskají a ještě k tomu s radostí tančí. Jejich bohoslužba trvá hodně dlouho a oni nehledí na hodinky a vůbec pro ně není těžké věnovat čas svému Pánu. A to mají ještě hodně dalekou cestu zpět do svých domovů.

Tedy proto moji milí - malí, velcí i staří tleskejte a nebojte se své emoce Pánu projevit. Tleskám také, když vyndám z trouby krásné hnědé červené bučky, v kterých před vložením do trouby dělám kříž a prosím, Pane, pomoz mi. Také tleskám každé návštěvě, která přichází a velmi ráda je pohostím i těmi bučkami, které se s Boží pomocí povedly. A my jsme si mohli opravdu srdečně a s láskou popovídat či jen naslouchat druhému, když ho něco hodně tíží. Také tleskám i každé mé bolesti a problému se svými zdravotními potížemi a jsem vděčná Tobě Pane, protože v nich se s Tebou mohu naplno spojit a vše obětovat třeba za pokoj a mír ve světě.

Hřbitov na Libecíně je celkem dost veliký a velmi krásně udržovaný panem Milošem Bartošem. Trávník je spíše jako krásná horská louka, která je od časného jara plná všelijakých kvetoucích květin. Letos tam vykvetla spousta překrásných kopretin. A tak našemu zahradníkovi a veliteli hasičů bylo velmi líto tu všechnu nádheru posekat sekačkou. Nechal tedy místa, kde bylo těch kopretin nejvíce, a tak vznikly překrásné bílé čtvercové, obdélníkové ba i kulaté zahrádky plné kopretin, které až odkvetou a Miloš to pak zase poseče, semena roznese vítr po celém trávníku hřbitova. Za rok a jistě i pak každý další, bude naše hřbitovní louka nádherně bílá. A já si jen představuji všechny ty, kteří nás předešli na věčnost, že dostanou tam nahoře propustku a mohou se dívat dolů a určitě si říkají, v jakém krásném prostředí odpočívají a čekají na vzkříšení jejich tělesné ostatky. Tedy Miloši, díky za všechny na našem hřbitově, za nás i za všechny, kteří třeba velmi toužili odpočívát na tomto krásném místě, ale Bůh ví, proč jim to však nevyšlo. Tedy ještě jednou všichni Ti tleskáme a moc děkujeme za Tvoji obětavou práci pro nás všechny.

A na závěr vás všechny moc zdravím, tleskám vám a přeji vám všem: dětem, mladým lidem i starým lidem a hlavně našemu otci Vladimírovi pěkné prožití krásného léta a ochranu Panny Marie i andělů strážných doma i na cestách. A tleskejte, když bude krásně i když bude pršet, či bude bouřka a hromy a blesky nám budou říkat: „Jsem tady. Ale nebojte se, mám vás rád a nechci vám ublížit.“ Tedy tleskejte!

S.P.

Kalendář

NE 24. 6.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv.
<i>Nové Hrady:</i>	9.30 mše sv.
<i>Perálec:</i>	11.00 poutní mše sv.
<i>Nové Hrady:</i>	17 - 18 svátost smíření, adorace
PÁ 29. 6.	<i>Proseč:</i> 17.00 mše sv. táborák na závěr školního roku
NE 1. 7.	13. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
<i>Proseč:</i>	17 - 19 svátost smíření, adorace
ST 4. 7.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
ČT 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
<i>Proseč:</i>	8.00
<i>Nové Hrady:</i>	9.30
PÁ 6. 7.	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv.
SO 7. 7.	<i>Chotovice:</i> 16.30 poutní mše sv.
NE 8. 7.	14. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 15. 7.	15. neděle v mezidobí
<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv.
<i>Nové Hrady:</i>	mše sv. nebude
<i>Perálec:</i>	11.00 mše sv.
<i>Přiluka:</i>	14.00 poutní mše sv.
<i>P. Vladimír bude od 17. do 24. 7. s mladými z vikariátu</i>	
NE 22. 7.	16. neděle v mezidobí
<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv.
<i>Nové Hrady:</i>	9.30 mše sv.
<i>Perálec:</i>	mše sv. bude upřesněna
NE 29. 7.	17. neděle v mezidobí
<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv.
<i>Nové Hrady:</i>	9.30 poutní mše sv. a farní den
<i>Perálec:</i>	mše sv. nebude
<i>Nové Hrady:</i>	17 - 18 svátost smíření, adorace
ST 1. 8.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 3. 8.	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv.
SO 4. 8.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv.
NE 5. 8.	18. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
<i>Proseč:</i>	17 - 19 svátost smíření, adorace
NE 12. 8.	19. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
ST 15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy: cyklus B

24.6.	Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a celou rodinu. čt: Hromádková Božena, Ječmenová Anežka
25.6.	Za Václava Košnara, manželku a syna.
27.6.	Za rodinu Kolářovu a Chrudimskou.
30.6.	Za Annu Košnarovu, manžela a syna Martina.
1.7.	Za Julii a Jaroslava Kašparovy. čt: Davidová Eva, Sodomková Marie
2.7.	Za Miloslava a Marii Sodomkovy a celý rod.
5.7.	Za Žofii a Františka Petrasovy a syna Františka.
8.7.	Za rodinu Břeňovu a Lněničkovu, za živé a zemřelé. čt: Břeňová Miloslava, Šplíchalová Zdena
11.7.	Za Jana Groulíka a rodiče.
14.7.	Za Jana a Annu Zelenkovy a ten celý rod.
15.7.	Za rodinu Víškovu a Skalníkovu, živé i zemřelé toho rodu. čt: Skalníková Eva, Víšková Marie
22.7.	Za Danu Brabcovu, manžela a celou rodinu. čt: rodina Vobejdová
26.7.	Za Martičku Baťovu, rodiče a sestru.
29.7.	Za Annu a Václava Drahšovy. čt: děvčata Zvárový
5.8.	Za Aloisii a Miroslava Zvárový, za Josefa Bureše a za živé a zemřelé z toho rodu. čt: Roušarová Zuzka, Roušar Josef
10.8.	Za Josefa Malinského, syna Josefa, Jiřího a celou rodinu.
11.8.	Za rodinu Nektivandovu, Odehnalovu a syny.
12.8.	Za rodinu Rabovu, Švecovu a Odehnalovu. čt: manželé Odehnalovi
13.8.	Za manžele Králový, dceru a rodiče.
16.8.	Za živé i zemřelé z rodu Krejčva, Kučerova, Hauslerova a Kostlánova.
18.8.	Za rodinu Novákovu, všechny živé a zemřelé z toho rodu (Záboří).
19.8.	Za Anežku a Josefa Lacmanovy a celou rodinu. čt: Lacmanová Jana, Netolická Jana
23.8.	Za manžele Růženu a Jana Burošovy.
26.8.	Za Josefa a Růženu Dostálovu, za bratra a zetě. čt: Zelenková Marie, Řebíčková Marie
2.9.	Za urovnání rodinných vztahů. čt: Nováková Jana, Šplíchal Zdena
9.9.	Za Jana Černého, otce a celou rodinu. čt: rodina Černých
24.6.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi, Novákovy a Zerzánovi. ž: Petr Poslušný
27.6.	Za Pavla Baťu, rodiče a bratra.

Nové Hrady intence a žalmy

1.7.	Za Annu a Františka Binkovy a živé i zemřelé z toho rodu. Ž: <i>Romana Poslušná</i>
4.7.	Za Štefana Polačka.
6.7.	Za šťastné rodiny.
8.7.	Za Jana Němečka, manželku Růženu a syna Stanislava. Ž: <i>Karel Vopařil</i>
11.7.	Za rodiny Nyklový, Černínový a rodiče z obojí strany.
15.7.	Za Marii Linhartovou, manželka a rod Brobných. Ž: <i>Romana Poslušná</i>
18.7.	Za Marii Halouskovou, manželka, Marii Výškovou, manželka a syna.
22.7.	Na poděkování za dar života. Ž: <i>Dáša Nováková</i>
25.7.	Za Marii Poslušnou, manželka a celý rod.
29.7.	Za Boženu Krejčovou a manželka. Ž: <i>Michal Novák</i>
1.8.	Za Annu Kosínovou a manželka.
3.8.	Za manželka Váلكovy a rodiče.
5.8.	Za rodiče Duchoslavovy a sestru Marii. Ž: <i>Petr Poslušný</i>
8.8.	Za živé i zemřelé z rodiny Brůnovy a Tmějovy
12.8.	Za Josefa Poslušného a všechny členy rodu. Ž: <i>Vendula Nováková</i>
15.8.	Za gynekology a porodníky.
19.8.	Za Jana Kopeckého, manželku, snachu Janu syna Jaroslava s manželkou a syna Vlastimila. Ž: <i>Karel Vopřil</i>
22.8.	Za Boží ochranu a rodiny Němečkovy, Horákovy a Nešporovy.
26.8.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi, Novákoví a Zerzánovi. Ž: <i>Dáša Nováková</i>
2.9.	Za manželka Lebedovy, rodiče z obojí strany, syna Václava a manželku a vnuka Miloše. Ž: <i>Michal Novák</i>
9.9.	Za Marii a Stanislava Sokolovy a rodiče z obojí strany. Ž: <i>Vendula Nováková</i>

Pravidelné bohoslužby

	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
Proseč:	8	9		18	8	18	18
N. Hradý:	9.30			8			
Perálec:	11						

Kratičkou báseň v začátku léta.

Vepsanou do dějin?

Asi ne z tohoto světa.

Věčnosti ráje

čekuji (checking)

zda jsem to já

a děkuji, že jsem.

PP

NE 19. 8.	20. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 26. 8.	21. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> Nové Hradý: 17 – 18 svátost smíření, adorace <i>P. Vladimír bude na dovolené od 27.8 do 22.9.</i>
PÁ 31. 8.	Proseč: 17.00 bohoslužba slova táborák na závěr prázdnin
NE 2. 9.	22. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> Proseč: 17 – 19 svátost smíření, adorace
SO 8. 9.	Nové Hradý: 18.00 koncert
NE 9. 9.	23. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 16. 9.	24. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 23. 9.	25. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
PÁ 28. 9.	Slavnost sv. Václava Proseč: 8.00 mše sv. Nové Hradý: 9.30 mše sv.
SO 29. 9.	Chotovice: 11.00 mše sv.
NE 30. 9.	26. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> Nové Hradý: 17 – 18 svátost smíření, adorace
ST 3. 10.	Perálec: 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 5. 10.	Nové Hradý: 17.00 mše sv.
SO 6. 10.	Chotovice: 16.30 mše sv.
NE 7. 10.	27. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> Proseč: 17 – 19 svátost smíření, adorace
NE 14. 10.	28. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>

- Modlitba růžence 30 min. před mší sv.
- Svátost smíření 15 min. před mší sv. a také, jak je uvedeno v kalendáři
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hradý a Perálec

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054 (PO - PÁ 11.00 - 14.30)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 26. 8. 2018

e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz